

form af Toldloven, her er kun Tale om, at der gives den Bemyndigelse, som Toldvæsenet allerede har i Følge Toldlovens § 18, sin naturlige Udstrækning, og at den paa et enkelt Punkt maaske udføres noget mere.

Med Hensyn til Punkt 4 skal jeg lige over for de Indvendinger, der ere fremkomne, kun udtale, at der vistnok ikke er Tvivl om, at hvis man i Rigsdagen kommer til Enighed med Ministeren om Punkt 4, vil man formentlig ogsaa kunne komme til nogen Erstatning til Sukkerfabrikkerne, men noget aldeles ubetinget Krav derpaa kan jeg ikke indse, at de have. Det kan maaske være billigt at gøre det, men Sukkerfabrikkerne ere ikke anlagte under den Forudsætning, at de skulle kunne lave deres Melasse om til Kreaturfoder, det kendte man slet ikke den Gang. Melassen gik, som den ærede Minister sagde, til Udlandet, den blev brugt til Spiritus- eller Spritfabrikation i Frankrig, og da Frankrig ikke vilde have den længere, stode Fabrikkerne der, og saa havde de det uhyre held, da de ikke selv kunde finde paa at spise deres Melasse, at Jyderne vare godmodige nok til at tage mod det og give deres Kreaturer det. Hvis Jyderne gik i sig selv og lod være at købe Melassefoder, hvad jeg tror kunde være ret fornuftigt — det er nu kun en privat Overbevisning — hvad vilde saa Fabrikkerne gøre med deres Melasse, saa fik de Tabet. Hvis vi derimod afskaffer Tolden, vil det have til Følge, at maaske Melassefoderet faar en langt større Udbredelse og Benyttelse end nu, og saa vilde dermed Fabrikkerne maaske være saa heldigt stillede, at de bestandede kunde afsætte deres Melasse. Men skulle vi opretholde Tolden paa det og fordyre dette Foder, ligger det maaske ikke saa fjernt, at man helt hørte op at bruge det. Jeg tror, at Fabrikkerne ikke skulde være alt for hidsige paa at forlange Godtgørelse, eller at de i alt Fald skulde være lidt rimelige i deres Forlangender. Jeg tror, at det ikke vilde være til særlig stor Gavn for Fabrikkerne, om Nr. 4 ubetinget gik ud, men det ville de Herrer bedst selv kunne tage under Overvejelse, fra min Side er der ikke noget i Vejen for, at Nr. 4 gaar ud, det, der for mig er det afgørende ved denne Lov, er at støtte Fiskerne.

Med Hensyn til det Punkt, der blev fremdraget af den ærede Minister vedrørende Skibbygningen, er jeg i det Tilfælde i den lange Aarrække, jeg har været Rigsdagsmand, at have indbragt Andra-

gender her i Tinget, og jeg har ogsaa, naar der har været Lejlighed dertil, indbragt Forslag om, at Skibbyggeriet maatte blive beskyttet ved at afskaffe Tolden paa de Raaprodukter, de bruge, eller at de i hvert Tilfælde maatte blive stillede lige med Skibe fra Udlandet, eller faa Toldgodtgørelse i hvert Fald paa de Materialier, som anvendes i de Skibe, der sælges til Udlandet, saa jeg antager ikke, at der fra Forslagsstillernes Side vil være noget i Vejen for at tage Sagen under Behandling i det Udvalg, der vil blive nedsat. Jeg kan kun give dette Spørgsmaal om Toldfrihed lige overfor Raastoffer til Skibbygning min bedste Anbefaling til en imødekommende Behandling af disse Sager.

Dalsgaard: Jeg kan i det væsentlige dele det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds's (Neergaard) Betragtninger om den foreliggende Sag og skal derfor ikke gaa nærmere ind paa Forslaget. Kun finder jeg Anledning til at gøre en enkelt Bemærkning angaaende Punkt 2 i Forslaget, der jo gaar ud paa at foreslaa, at Østers, der ere fangede af danske Fiskere i aaben Sø, skulle kunne indføres toldfrit her i Landet. Jeg skal kun i Anledning af dette Forslag udtale som min Opfattelse, at dersom det bliver til Lov forekommer det mig, at saa bør man ogsaa ændre den Forpagtningsafgift, som svares af de nuværende Forpagtere af Østersfiskerierne i Limfjorden i Forhold dertil. Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds antydede vel, at man kunde gaa til noget lignende, til at regulere Forpagtningskontrakten, dersom man fandt det rimeligt og billigt. Men da det forekom mig, at det ærede Medlem stillede sig noget tvivlende med Hensyn til, om det var rimeligt og billigt, at Forpagtningskontrakten blev ændret, har jeg fundet saa meget mere Opfordring til for mit Vedkommende at udtale, at det forekommer mig, at det maa være selvfølgelig, at naar Lovgivningsmagten til Ugunst for Forpagterne af Østersfiskeriet i Limfjorden forandrer de Forhold, hvorunder Forpagtningsafgiften er fastsat, at man da ogsaa ændrer Forpagtningsafgiften i Forhold dertil. Jeg finder saa meget mere Anledning til at udtale dette, som den højtærede Finansminister i sin Omtale af dette Spørgsmaal ikke udtalte noget om de nuværende Østersforpagteres Forhold, men derimod kun talte om, at der maaske kunde næres Frygt for, at man ikke ved fremtidige Bortforpagtinger kunde faa den samme Afgift, man